

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1923/24
10.4.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Иване Марковић Радојевић и Радмиле Радић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Огњен Ђурић, адвокат из Београда, Његошева улица број 43/4, против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Радојевић, адвокат из Београда, Улица Прве пруге број 37/30, ради раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде на основу признања Другог основног суда у Београду П 2788/23 од 03.11.2023. године и решења о исправци Другог основног суда у Београду П 2788/23 од 07.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 10.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Другог основног суда у Београду П 2788/23 од 07.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда на основу признања Другог основног суда у Београду П 2788/23 од 03.11.2023. године, исправљена решењем Другог основног суда у Београду П 2788/23 од 07.02.2024. године, у ставу првом изреке.

ПРЕИНАЧАВА СЕ решење о трошковима парничног поступка из става другог изреке пресуде на основу признања Другог основног суда у Београду П 2788/23 од 03.11.2023. године, исправљене решењем Другог основног суда у Београду П 2788/23 од 07.02.2024. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 55.025,34 динара, све у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом извршења.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом на основу признања, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је раскинут уговор о доживотном издржавању закључен

између тужиоца АА из ..., као примаоца издржавања и тужене ББ из ..., као даваоца издржавања, оверен од стране Другог општинског суда у Београду пословни број П/3 Ов број 2766/04 дана 01.12.2004. године, што је тужена дужна да призна и трпи. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 33.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности, па до исплате, а све у року од 8 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, под претњом извршења. Ставом трећим изреке ослобођен је тужилац од плаћања судских такси.

Побијаним решењем Другог основног суда у Београду П 2788/23 од 07.02.2024. године исправљена је пресуда Другог основног суда у Београду П 2788/23 од 03.11.2023. године, тако што у ставу првом изреке пресуде уместо погрешно означеног органа овере, датума и пословног броја “оверен од стране Другог општинског суда у Београду под пословним бројем П/3 Ов број 2766/04 дана 01.12.2004. године”, исправно треба да стоји “оверен од стране Петог општинског суда у Београду под пословним бројем I/3P 1207/04 дана 14.02.2005. године”. У преосталом делу пресуда остала је неизмењена.

Против наведене пресуде на основу признања тужена је благовремено изјавила жалбу, побијајући је, како то произилази из садржине жалбе, у ставовима првом и другом, због битне повреде одредаба парничног поступка. Тужена је побијала и решење о исправци П 2788/23 од 07.02.2024. године, како произилази из садржине жалбе, из свих законом прописаних разлога. Трошкове другостепеног поступка је тражила и определила.

Пуномоћник тужиоца благовремено је одговорио на жалбу тужене. Трошкове другостепеног поступка није тражио.

Испитујући правилност побијаних одлука на основу овлашћења из члана 386 и у вези са чланом 402 Закона о парничном поступку-ЗПП (“Службени гласник РС” број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23- др.закон), Апелациони суд је оценио да жалба тужене изјављена против решења о исправци није основана, а да је жалба тужене изјављена против пресуде, делимично основана.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности.

Изрека првостепене пресуде је јасна, разумљива и не противречи сама себи и разлозима пресуде, као ни доказима који се налазе у спису, а пресуда садржи јасне и довољне разлоге, тако да се њена законитост и правилност са сигурношћу може испитати, па не стоје жалбени наводи тужене којима се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП.

Неосновани су жалбени наводи тужене да је побијаним решењем првостепени суд прекорачио законска овлашћења, када је извршио исправку пресуде. Ово стога што је приликом израде пресуде првостепени суд направио очигледну омашку у писању, када је погрешно означио датум и пословни број под којим је уговор о доживотном

издржавању оверен, па је правилном применом одредбе члана 362 у вези са чланом 366 ЗПП и донето побијано решење о исправци, којим је отклоњена наведена очигледна грешка у куцању. Ово посебно имајући у виду, да је уз тужбу тужилац приложио као доказ и фотокопију Уговора о доживотном издржавању, са свим неопходним подацима (подаци о уговарачима, подаци о овери Уговора итд.), која је достављена на изјашњење супротној страни, овде туженој, а која се по пријему тужбе са прилозима изјаснила да признаје тужбени захтев у целости, као и код околности да наведене ознаке броја овере и датума закључења, које су омашком унете у изреку пресуде на основу признања нису датум овере уговора закљученог између парничних странака, већ уговора о откупу стана који је био предмет уговора о доживотном издржавању, па у том смислу није могло бити забуне у погледу предмета тужбеног захтева о којем је првостепени суд одлучио на основу признања тужене. Признање тужене је било дато несумњиво у односу на предмет спора, па самим тим нису основани жалбени наводи усмерени против решења о исправци пресуде, будући да је реч о очигледној омашци приликом израде писаног отправака пресуде, до које је дошло као последица пропуста првостепеног суда да у фази испитивања тужбе отклони очигледну омашку у куцању садржану у броју и дану овере уговора, који није био од утицаја на правилност и законитост доношења решења о исправци.

Према стању у списима, тужилац је поднео тужбу за раскид уговора о доживотном издржавању који су закључиле парничне странке и уговор овериле пред Петим општинским судом у Београду под бројем I.3P 1207/04 дана 14.02.2005. године. Наведени уговор за предмет је имао непокретност 1/2 идеалног дела једнособног стана број 6, површине 38,41 м², који се налази на трећем спрату стамбене зграде у ... у ..., на катастарској парцели број ... КО .... Према чињеничним наводима из тужбе, након закључења овог уговора међусобни односи примаоца, овде тужиоца, и даваоца издржавања, овде тужене, пореметили су се у толикој мери да се уговор о доживотном издржавању не може одржати на снази.

Тужена је у одговору на тужбу изјавила да признаје тужбени захтев, наводећи да је истинит навод из тужбе да су се односи између ње и тужиоца пореметили у толикој мери да се уговор о доживотном издржавању који су странке закључиле не може одржати, те да је сагласна са тужбеним захтевом да суд изрекне раскид уговора о доживотном издржавању. Такође је навела да јој се тужилац пре подношења тужбе није обраћао ради мирног раскида предметног уговора, који би она прихватила из ког разлога није дала повод за подношење ове тужбе, те је тражила да суд обавезе тужиоца да туженој накнади трошкове парничног поступка у складу са одредбом члана 156 ЗПП.

Правилно је првостепени суд оценио да су испуњени услови прописани одредбом члана 348 став 1 ЗПП за доношење пресуде на основу признања, имајући у виду да је тужена признала тужбени захтев, а реч је о захтеву којим странке могу располагати.

Нису основани наводи жалбе тужене у делу у коме наводи да је тужба неуредна с обзиром да је предмет захтева – уговор о доживотном издржавању, а чији раскид тужилац овом тужбом тражи, погрешно означен, а коју тужбу је усвојио првостепени суд и тиме повредио одредбу члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП. Ово стога што је туженој уредно уручена тужба са прилозима на упознавање и одговор, да је тужена заступана од

стране пуномоћника из реда адвоката, благовремено у одговору на тужбу изјавила да признаје тужбени захтев и да се слаже са наводима тужбе да се означени уговор о доживотном издржавању који су странке закључиле не може одржати, без да је том приликом указала на евентуалне грешке у тужби приликом навођења података везаних за оверу предметног уговора, а на које се позива у жалби.

Из наведених разлога, како ни тужена није указала на омашку у ознакама уговора, приликом признања тужбеног захтева, несумњиво је на који уговор се признање тужене односи, а другачије поступање суда би представљало претерани формализам. Поред наведеног, пресуда на основу признања може да се побија само због битне повреде одредаба парничног поступка или због тога што је изјава о признању дата у заблуди или под утицајем принуде или преваре. Из стања у списима не произлази да је наведена изјава дата у заблуди или под утицајем принуде или преваре, нити да је у поступку доношења пресуде исправљене решењем учињена битна повреда парничног поступка.

Апелациони суд оцењује да је првостепени суд правилно поступио када је оценио да су у конкретном случају испуњени услови и донео пресуду на основу признања, на основу чл. 348 ЗПП-а, а наводи жалбе пуномоћника тужене ни на који начин не указују на другачији закључак и не доводе у сумњу правилност и законитост првостепене одлуке.

Међутим, основано тужена побија пресуду на основу признања у ставу другом изреке, а који се односи на трошкове парничног поступка. Ово стога што је погрешно првостепени суд донео закључак да је тужена дала повод тужиоцу за подношење тужбе за раскид уговора, из ког разлога оцењује да нису испуњени услови прописани одредбом члана 156 ЗПП, позивајући се на околност да је, из службене белешке о обавештењу примљеном од грађана ПС Вождовац од 07.08.2023. године, као и из обавештења о изреченој хитној мери истог органа од 07.08.2023. године, утврђено да је тужена физички напала тужиоца, те да јој је из тог разлога изречено привремено удаљење из стана у ... и привремена забрана могућем учиниоцу да контактира жртве и прилази им.

Наиме, одлука првостепеног суда у овом делу не може се прихватити као правилна, с обзиром да из приложених доказа произилази је тужба у овом поступку поднета 24.07.2023. године, да се насиље на које се позива првостепени суд десило након подношења тужбе и то 07.08.2023. године, а да се пре подношења тужбе у овој правној ствари тужилац није обраћао туженој ради мирног решења спора, па самим тим тужилац није доказао своје тврдње да је тужена скривила подношење тужбе, коју је тужена при томе признала у самом одговору на тужбу.

С обзиром да су тужилац и тужена у моменту подношења тужбе живели у заједничком стану, да је неспорно да се тужилац није обраћао туженој ради евентуалног мирног решења спора, односно ради приступања раскиду уговора, да је поднео тужбу без знања тужене, а да је тужена признала тужбени захтев у одговору на тужбу, након чега је првостепени суд донео побијану пресуду на основу признања, овај суд, као

другостепени, оцењује да су испуњени услови прописани одредбом члана 156 ЗПП да се тужилац обавезе да туженој накнади парничне трошкове и то на име састава одговора на тужбу у износу од 24.750,00 динара и таксе на одговор на тужбу у износу од 30.275,34 динара, све укупно 55.025,34 динара.

Правилно је првостепени суд одлучио као у ставу трећем изреке побијане пресуде, када је ослободио тужиоца обавезе плаћања судских такси. Ово стога, што су у конкретном случају испуњени услови прописани одредбом члана 9 став 6 Закона о судским таксама, с обзиром да је овај парнични поступак окончан признањем тужбеног захтева.

Имајући у виду све наведено, применом одредбе члана 390 ЗПП у вези са чланом 401 тачка 2 ЗПП, одлучено је као у ставу првом и другом изреке пресуде.

Применом одредбе члана 401 тачка 2 у вези са чл. 394 ЗПП одлучено је као у ставу трећем изреке пресуде.

С обзиром да је тужена успела у жалбеном поступку у сразмерно у незнатном делу, одлучено је као у ставу четвртном изреке на основу одредбе члана 165 став 1 у вези са чланом 153 ЗПП.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић